

**ДЕКАНУ
И ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
УЧИТЕЉСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ**

Декан Учитељског факултета у Београду именовao нас је у Комисију за припрему извештаја за избор редовног професора за ужу научну област *Књижевност*. По одлуци Декана Факултета, расписан је и у *Службеном гласнику* дана 25. децембра 2017. године, уз исправку конкурса такође у *Службеном гласнику* објављеном 29. децембра 2017, објављен конкурс. Комисија има част да у вези с тим поднесе следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс се пријавио само један кандидат: др **Слађана Јаћимовић**, ванредни професор за ужу научну област *Књижевност* на Учитељском факултету у Београду.

Др **Слађана Јаћимовић** је уз пријаву приложила биографију, дипломе о завршеним основним и магистарским студијама Филолошком факултету у Београду, диплому доктора књижевних наука, библиографију објављених радова и избор самих радова.

Др **Слађана Јаћимовић** рођена је 1969. године у Београду. Средњу школу похађала је у Обреновцу и Београду. Најпре је дипломирала на Педагошкој академији за образовање наставника разредне наставе године 1990. године (са просечном оценом у току студија 9,43 и на дипломском испиту 10), а 1995. године на Филолошком факултету, на Групи за југословенску и општу књижевност у Београду (са просечном оценом у току студија 9,57 и на дипломским испиту 10). На истом факултету уписала је постдипломске студије (Одсек науке о књижевности), магистрирала 2001. године на тему *Путописи српске авангарде*, а у децембру 2007. године одбранила је докторску тезу *Путописна проза Милоша Црњанског*.

Добитник је Октобарске награде града Београда за најбољи студентски рад (1989), Бранкове награде Матице српске за најбољи семинарски рад студената књижевности Србије (1993) и награде Филолошког факултета за најбољи дипломски рад (1996). Била је стипендиста Републичког фонда за научни подмладак и Фонда *Мадлена Јанковић*.

Од октобра 1995. године ради на Учитељском факултету у Београду у звању асистента–приправника за предмет *Српски језик и књижевност (Књижевност)*. Школске 1999/2000. године држала је вежбе и из предмета *Књижевност за децу*. Истовремено, школске 1997/98. предавала је књижевност у Филолошкој гимназији у Београду. Године 2001. и 2005. бирана је у звање асистента на предметима *Увод у тумачење књижевности* и *Књижевност за децу и младе*. Године 2008. изабрана је у звање доцента, а 2013. године у звање ванредног професора за ужу научну област *Књижевност*.

Аутор је монографија *Путописи српске авангарде* (2005), *Путописна проза Милоша Црњанског* (2009) и *Певање на путу: мотиви путовања у српској поезији 20. века* (2017). Приредила је критичко издање *Приповедна проза II Милоша Црњанског* (2013) и критичко издање *Иво Андрић, Лица* (2017). Аутор је више студија, есеја и критика. Учествовала је на више научних и стручних скупова међународног и националног ранга: *Научни састанак слависта у Вукове дане, Дани жичког духовног преображења, Миљковићеве поетске свечаности, Српски авангардни путописи у периодици, Поетика српске књижевности за децу и младе, Поетика српске књижевности, IV Symposium Opoliensis – Granice w literaturze / Literatura I jej granice, Международная филологическая научная конференция, Филологический факультет Санкт–Петербург.*

Члан је пројекта *Смена поетичких парадигми у српској књижевности 20. века: национални и европски контекст* (178016), Института за књижевност и уметност у Београду, Филолошког факултета из Београда и Учитељског факултета из Београда, прихваћеног од стране Министарства науке Републике Србије и члан Редакционог одбора за издавање научних зборника у оквиру истог пројекта.

Била је члан редакције *Књижевне речи* (1994–95), а сада је члан редакције *Књижевне историје* (2017–). Члан је жирија за Награду „Милош Црњански“, Награду „Борисав Станковић“, Награду „Меша Селимовић“ и Награду „Мома Димић“.

Библиографија проф. др Слађане Јаћимовић веома је импресивна и у потпуности задовољава услове за избор у звање редовног професора. Овде је, сходно природи Извештаја за избор у наставничко звање, раздвојена у две потцелине: на радове објављене до претходног избора и на радове објављене после последњег избора.

РАДОВИ ОБЈАВЉЕНИ ДО ПОСЛЕДЊЕГ ИЗБОРА

I. Монографије

1. *Путописи српске авангарде*, СКЗ, Београд, 2005, стр. 259
2. *Путописна проза Милоша Црњанског*, Учитељски факултет, Београд, 2009, стр. 346

Критичко издање

3. Милош Црњански, *Приповедна проза II*, приредила Слађана Јаћимовић, Задужбина Милоша Црњанског, Београд, 2013, стр. 564

II. Есеји

4. „Тамо далеко, гледано изблиза (о композицији и сузбијању сентименталних ефеката у *Крилима* Станислава Кракова)“, *Књижевна реч*, Београд, 1991, бр. 385–386, стр. 9–10.
5. „Књижевност и васпитање“, *Школски час*, Горњи Милановац, 1991, бр. 2, стр. 14–23.
6. „О два начела у Симовићевој поезији или о непрестаном зашивању распареног“, *Књижевна реч*, Београд, бр. 406, стр.13.
7. „Трагичније од најтрагичнијег (над песмом „Запевка на гробу капетана Шуљагића“ Љубомира Симовића)“, *Видовдански гласник*, Приштина, 28.06.1993, бр. 2, стр. 38–39.
8. „Роман–оксиморон (поступак контраста у *Зимском летовању* Владана Деснице)“, *Књижевност*, Београд, 1995, бр. 3–4–5, стр. 425–433.
9. „Два начела у Симовићевој поезији“, зборник *Поезија Љубомира Симовића*, "Задужбина Десанка Максимовић", Београд, 1995, стр. 51–58.
10. „Умножени глас (О песничком субјекту у поезији Љубомира Симовића)“, *Повеља*, Краљево, 1996, бр. 1, стр. 47–51.
11. „Песничка утопија и изванпеснички разлози (о песмама „Поезију ће сви писати“ Бранка Миљковића и „Поезију више нико неће писати“ Матије Бећковића)“, Дом културе „Бранко Миљковић“, Гаџин Хан, 1997, стр. 125–141.
12. „Деструисање путописног жанра у *Љубави у Тоскани* Милоша Црњанског“, *Повеља*, Краљево, 2000, бр. 2, стр. 90–96.
13. „Авангардно начело у путописима српске авангарде“, Зборник *Научни састанак слависта у Вукове дане*, МСЦ, Београд, 2000, бр. 29, стр. 237–243.
14. „Ширење поезије као ширење слободе – Миљковићево размишљање о поезији за децу“, Зборник *Бранко Миљковић, есејиста*, Гаџин Хан–Београд, 2000.
15. *Плава гробница и крстаче окренуте наопако* (три крфска путописа Милоша Црњанског), *Књига о путопису*, Зборник Института за књижевност и уметност, Београд, 2001, стр. 465–471.
16. „Ходочашће кроз велики заборав (Станислав Карков, *Кроз Јужну Србију*)“, Зборник *Књижевност Старе и Јужне Србије до Другог светског рата 3*, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2001, стр. 217–229.
17. „Приче о вери, опстанку и несрећи (Владимир Цветановић, *Антологија старосрбијанских приповедача 1871–1941*, Завод за уџбенике и наставна средства,

Београд, 1999)“, Зборник *Књижевност Старе и Јужне Србије до Другог светског рата 3*, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2001, стр. 327–331.

18. „Симболизација непосредног искуства у поезији Алека Вукадиновића“, Зборник *Алек Вукадиновић, песник*, Народна библиотека Стефан Првовенчани, Краљево, 2001, стр. 83–90.
19. „Двоструко дно малих ствари (о четири песме Борислава Радовића)“, Зборник *Борислав Радовић, песник*, Народна библиотека Стефан Првовенчани, Краљево, 2003, стр. 83–93.
20. „Убрзана историја у песмама Рајка Петров Нога“, Зборник *Рајко Петров Ного, песник*, Народна библиотека Стефан Првовенчани, Краљево, 2004, стр. 203–213.
21. „Тропи и тропични описи у *Коренима* Добрице Ћосића“, Књижевна историја, Београд, 2005, XXXVI, бр. 122–123, стр. 29–45.
22. „Жанровски полиморфизам у *Сицилији* Растка Петровића“, Зборник *Матице српске за књижевност и језик*, Нови Сад, 2005, књига LII, св. 2, стр. 307–313.
23. „Свест о облику као битан елемент песничког развоја“, *Књижевна историја*, 2005, XXXVII, бр. 125–126, стр. 259–266.
24. „Интегрална поезија Симе Пандуровића“, зборник *Поетика Симе Пандуровића*, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2006, стр. 381–395.
25. „Симболизација пејзажа у поезији Милана Ракића“, у зборнику *Милан Ракић и модерно српско песништво*, Институт за књижевност и уметност, Учитељски факултет, Београд, 2007, стр. 311–330.
26. „Путописни елементи у поезији Ивана В. Лалића“, у зборнику *Постсимболистичка поетика Ивана В. Лалића*, Институт за књижевност и уметност, Учитељски факултет, Београд, 2007, стр. 109–132.
27. „Елементи медијске културе у књижевности за децу Душана Радовића“, зборник *Душан Радовић и развој модерне српске књижевности*, Учитељски факултет, Београд, 2008, стр. 59–68.
28. „Драмски елементи у касној поезији Јована Христића“, *Књижевност*, бр. 4, 2008, стр. 47–49.
29. „По просторима српских сеоба (један аспект путописа Милоша Црњанског)“, *Књижевна историја*, XL 2008, бр. 136, стр. 531–543.
30. „Медитерански мотиви у поезији Јована Дучића“, *Поезија и поетика Јована Дучића*, зборник Института за књижевност и уметност, Учитељски факултет (Београд), Дучићеве вечери поезије (Требиње), 2009, стр. 365–387.

31. „Трагање за везама у прекиду – позиција путописца у путописима Милоша Црњанског“, *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, Нови Сад, 2009, књига LVII, св. 1, стр. 79–109.
32. „Чудна књига и врхунац сложеног жанровског модела – путописни елементи у књизи *Код Хиперборејаца* Милоша Црњанског“, *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, Нови Сад, 2009, књига LVII, св. 2, стр. 331–366.
33. „Драмске мере лирског текста – елементи драме у поезији Јована Христића“, зборник *Модерни класициста Јован Христић*, Институт за књижевност и уметност, Учитељски факултет, Београд, 2009, стр. 291–313.
34. „Путописни елементи и љубавна лирика Стевана Раичковића“, зборник *Поетика Стевана Раичковића*, Институт за књижевност и уметност, Учитељски факултет, Требиње : *Дучићеве вечери поезије*, Београд, 2010, стр. 227–240.
35. „Мотив суровости у романима Гроздане Олујић“, зборник *Бунтовници и сањари – књижевно дело Гроздане Олујић*, Учитељски факултет, Београд, 2010, стр. 59–70.
36. „Хододарја Миодрага Павловића“, зборник *Песништво и књижевна мисао Миодрага Павловића*, Институт за књижевност и уметност, Учитељски факултет, Београд, 2010, стр. 397–418.
37. „Грчка и Русија у поезији Љубомира Симовића“, зборник *Песничке вертикале Љубомира Симовића*, Институт за књижевност и уметност, Учитељски факултет, Дучићеве вечери поезије, Београд, Требиње, 2011, стр. 259–280.
38. „Новица Петковић и Милош Црњански“, зборник *језик, књижевност, култура : Новици Петковићу у спомен*, Институт за књижевност и уметност, Филолошки факултет, Београд, 2011, стр. 191–202.
39. „Носталгија и стереотипи у романима Моме Капора“, зборник *Приповедач урбане меланхолије : књижевно дело Моме Капора*, Учитељски факултет, Београд, 2012, стр. 101–111.
40. „Између туђине и завичаја – лирска тензија у поезији Милована Данојлића“, зборник *Песничко дело и мисао о поезији Милована Данојлића*, Институт за књижевност и уметност, Филолошки факултет, Београд, Дучићеве вечери поезије, Требиње, 2013, стр. 105–122.

III. Критика

41. „Еротска уздрхталост као наслућивање смрти (Станислав Краков, *Црвени пјеро*, уредио Гојко Тешић, Филип Вишњић, Београд, 1992.)“, *Књижевна реч*, Београд, 1993, бр. 410–411, стр. 14.
42. „Описивање модела (Бојан Јовић, *Лирски роман српског експресионизма*, Институт за књижевност и уметност, Београд, 1994.)“, *Летопис Матице српске*, Нови Сад,

43. „Наративна критика (Љубиша Јеремић, *Глас из времена*, БИГЗ, Београд, 1993.)“, *Књижевна реч*, Београд, 1994, бр. 447, стр. 15.
44. „Један значајан књижевни жанр (Библиотека *Кратки романи*, прво коло – Драгиша Васић, *Црвене магле*; Растко Петровић, *Са силама немерљивим*; Владан Десница, *Зимско љетовање*; Данило Киш, *Мансарда*; Мирослав Јосић Вишњић, *Чешка школа*; Светислав Басара, *Напукло огледало* – Нолит, Београд, 1994.)“, *Књижевна реч*, Београд, 1995, бр. 454–455, сепарат *Критика и књиге '94*, стр. VII
45. „Што даље, ка завичају (Давид Албахари, *Снежни човек*, Време књиге, Београд, 1995.)“, *Итака*, Београд, први (и последњи!) број, стр. 220–221.
46. „Плаве корице, увек модерна традиција (редовно коло СКЗ–а за 1998. годину – Свети Сава, *Сабрана дела* (приредио и превео Томислав Јовановић); Мирослав Поповић, *Судбине* (предговор Љубиша Јеремић); Т.С.Елиот, *Песме* (приредио Јован Христић); Зоран Глушчевић, *Књижевност и ритуали* (избор и предговор Марко Недић); Драгослав Срејовић, *Од Лепенског вира до Византије* (приредио Видојко Јовић); Милутин Борисављевић, *Златни пресек* (избор и предговор Зоран Маневић)“, *Књиге*, Београд, 1998, бр. 1, стр. 44.
47. „Аутобиографија сна (Љубомир Симовић, *Сневник*, Стубови културе, Београд, 1998.)“, *Књиге*, Београд, 1998, бр. 2, стр. 19.
48. „Сведочанство о тегобном животу (Зборник радова *Књижевност Старе и Јужне Србије до Другог светског рата*, I–II)“, *Политика*, 17. јул 1999, стр. 27.
49. „Од Диса до Попе (Зборник *Песник Растко Петровић*, Институт за књижевност и уметност, Београд, 1999.)“, *Политика*, 31. јул 1999, стр. 25.
50. „Знатна дубина (текст за анкету *Књига века*)“, *Вечерње новости*, 16.10.1999, стр. 19.
51. „О традицији и модерној традицији“, *Повеља*, бр. 3, октобар 1999, стр. 111–116.
52. „Приче о вери, опстанку и несрећи (Владимир Цветановић, *Антологија старосрбијанских приповедача 1871–1941*, Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 1999)“, *Књижевна реч*, Београд, 2000, бр. 509, стр. 32.
53. „Стручно и популарно (Бојана Стојановић Пантовић, *Српски експресионизам*, Матица српска, Нови Сад, 1998)“, *Књижевност и језик*, Београд, 2000, бр. 3–4, стр. 101–104.
54. „Општи поглед и конкретне анализе (Радован Вучковић, *Српска авангардна проза*, Откровење, Београд, 2000)“, *Алфа*, Београд, 2001, бр. 1, стр. 46–47.
55. „Трагичније од најтрагичнијег“, *Политика* (Културни додатак), Београд, 4. август 2001, стр. В

56. „Деценија великих приповедача (Михајло Пантић, *Модернистичко приповедање: српска и хрватска приповетка / новела*, Завод за уџбенике и наставна средства, 1999.)“, *Сарајевске свеске*, Сарајево, 2002, бр. 1, стр. 381–383.
57. „Из новог угла (Слободанка Пековић, *Основни појмови модерне*, Народна књига–Алфа, Београд, 2002)“, *Књижевни лист*, Београд, 2003, бр. 11/12, стр. 9.
58. *Друго лице српске модерне* (Слободанка Пековић, *Основни појмови модерне*, Народна књига–Алфа, Београд, 2002), „Књижевна историја“, Београд, 2003, XXXV, бр. 119, стр. 155–158.
59. „Двоструки круг страдања и освете (Ана Бујић, *Назиреј*, Народна књига, 2004)“, *Књижевни лист*, Београд, 2005, бр. 31, стр. 9.
60. „Од теоријског знања ка књижевној интерпретацији (Предраг Петровић, *Авангардни роман без романа*, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2008)“, *Књижевна историја*, XL 2008, бр. 136, стр. 783–787.

РАДОВИ ОБЈАВЉЕНИ ПОСЛЕ ПОСЛЕДЊЕГ ИЗБОРА

Монографије

61. *Певање на путу – мотиви путовања у српској поезији 20. века*, Службени гласник, Београд, 2017, стр. 260 ISBN 978–86–519–2170–7(SG) М–42 = 5

Критичко издање

62. Иво Андрић, *Лица*, приредила Слађана Јаћимовић, Задужбина Иве Андрића, Београд, 2017, стр. 632 ISBN 978–86–81131–15–2 М–69 = 6

Студије, есеји и критике

63. „Укрштај документарног и фикционалног – брисање граница између књижевних и некњижевних жанрова у путописним репортажама српске авангарде“, *Studia slavica XVII/2 – IV Symposium Opoliense – Granice w literaturze / Literatura I jej granice*, Opole, Krakov, 2013, str. 53–64. М–23

64. „Тропи Оскара Давича – лирско путовање кроз простор и себе“, зборник *Песничка поетика Оскара Давича*, Институт за књижевност и уметност, Библиотека шабачка, Београд – Шабац, 2013, стр. 277–296. М–44
65. „Путовање као судбина – путописна сведочанства Милоша Црњанског“, зборник радова са скупа *Доситејеви дани – Тема: путовања*, Bibliotheca Dositeana, Libellus III, Нови Сад : Завод за културу Војводине, 2013, стр. 68–80. М–45
66. „По мору и мраморју – Дединчев лирски путопис кроз Црну Гору“, зборник *Поезија и поетика Милана Дединца*, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2014, стр. 371–388. М–44
67. „Пејзажи бића у поезији Алека Вукадиновића“, зборник *Предачка мелодија Алека Вукадиновића*, Институт за књижевност и уметност, Дучићеве вечери поезије, Београд – Требиње, 2014, стр. 175–192. М–44
68. „Ламент над Београдом – песничке координате једне судбине“, зборник *Милош Црњански: поезија и коментари*, Институт за књижевност и уметност, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Матица Српска, Београд – Нови Сад, 2014, стр. 254–266. М–14
69. „Лирски пејзажи Рајка Петров Нога“, зборник *Поетика Рајка Петров Нога*, Институт за књижевност и уметност, Дучићеве вечери поезије, Београд – Требиње, 2015, стр. 323–340. М–44
70. „Хумор у Витезовој поезији“, зборник *Поезија као завичај : поетика Григора Витеза*, Учитељски факултет, Београд, 2015, стр. 133–141. М–44
71. „Светло у свету тамних ствари – Микићево тумачење поезије Новице Тадића“, *Поетика и интерпретација : зборник у част Радивоја Микића*, Филолошки факултет, Чигоја штампа, Београд, 2015, стр. 55–64. М–44
72. „Пределу угрожености у Европској ноћи Станислава Винавера“, зборник *Поезија и модерничка мисао Станислава Винавера*, Институт за књижевност и уметност: Београд; Библиотека шабачка: Шабац, 2015, стр. 298–314. М–44
73. „Нихилизам обескорењеног бића – између туђине и завичаја: позиција неприпадања у Роману о Лондону Милоша Црњанског“, *Studia slavica XIX/2*, Uniwersytet Opolski – Ostravská univerzita, Opole, Poljska, 2015, стр. 219–228. М–23
74. „Путописи у настави српског језика и књижевности“, *Иновације у настави*, бр. 4, 2015, стр. 64–69.
ISSN 0352–2334; UDC 370.8 М–51
75. „Сукоб различитих култура у метежу историје – Зимско љетовање Владана Деснице“, *Научни састанак слависта у Вукове дане 45/2*, Међународни славистички центар, Чигоја, Београд, 2016, стр. 323–330. М–51

76. „Од невештих почетака до зенита у авангарди – књижевноисторијски развој путописног жанра у српској књижевности“, зборник *Седьмые и Восьмые Андреевские чтения, XLV Международная филологическая научная конференция, Филологический факультет Санкт–Петербург*, Санкт–Петербургски государственный университет Филологический факультет, 2016, стр. 60–67. М–14
77. „Топоними културе у поезији Борислава Радовића“, зборник *О поезији и поетици Борислава Радовића*, Институт за књижевност и уметност, Библиотека града Београда, Београд, 2017, стр. 279–294. М–44
78. „Аутоиронична самосвест о културном и националном идентитету – један аспект есејизације путописа Милоша Црњанског“, *Научни састанак слависта у Вукове дане 46/2*, Међународни славистички центар, Чигоја, Београд, 2017, стр. 245–253.
79. „Временске и космичке прилике у контексту ерозије идентитета – *Роман о Лондону Милоша Црњанског*“, II SoleLuna presso gli slavi meridionali II, Collana di studi slavi diretta da Giovanna Brogi Bercoff e Mario Enrietti, Italy, 2017, стр. 201–212. М–14
80. „Еротски мотиви у поезији Милутина Бојића“, зборник *Поетика Милутина Бојића*, Институт за књижевност и уметност, Библиотека „Милутин Бојић“, Дучићеве вечери поезије, Београд : Требиње, 2017, стр. 287–302. М–44
81. „Андрић и Бајрон или Преображај лепотом – ‘Бајрон у Синтри’ као предлог за школску лектуру“, *Иновације у настави*, бр. 3, 2017, стр. 75–81.
ISSN 0352–2334; UDC 821.163.41–93.09 doi.10.5937/inovacije1703075 М–51

г) Енциклопедијске јединице

82. „АВАНГАРДА“. Лексикографска одредница. У *Лексикон образовних термина*. Уредник Петар Пијановић. Београд: Учитељски факултет (Београд: Планета принт), 2014, стр. 14–15; **М47**
83. „АУТОР“. Лексикографска одредница. У *Лексикон образовних термина*. Уредник Петар Пијановић. Београд: Учитељски факултет (Београд: Планета принт), 2014, стр. 51–52; **М47**
84. „ДЕЛО, КЊИЖЕВНО“. Лексикографска одредница. У *Лексикон образовних термина*. Уредник Петар Пијановић. Београд: Учитељски факултет (Београд: Планета принт), 2014, стр. 132–133; **М47**
85. „ДРАМСКА КЊИЖЕВНОСТ“. Лексикографска одредница. У *Лексикон образовних термина*. Уредник Петар Пијановић. Београд: Учитељски факултет (Београд: Планета принт), 2014, стр. 169–170; **М47**
86. „ЕСЕЈ“. Лексикографска одредница. У *Лексикон образовних термина*. Уредник Петар Пијановић. Београд: Учитељски факултет (Београд: Планета принт), 2014, стр. 204; **М47**
87. „ЗАБАВНА КЊИЖЕВНОСТ“. Лексикографска одредница. У *Лексикон образовних термина*. Уредник Петар Пијановић. Београд: Учитељски факултет (Београд: Планета принт), 2014, стр. 217; **М47**

88. „ИНЕТРПРЕТАЦИЈА“. Лексикографска одредница. У *Лексикон образовних термина*. Уредник Петар Пијановић. Београд: Учитељски факултет (Београд: Планета принт), 2014, стр. 264–265; **М47**
89. „ИРОНИЈА“. Лексикографска одредница. У *Лексикон образовних термина*. Уредник Петар Пијановић. Београд: Учитељски факултет (Београд: Планета принт), 2014, стр. 270–271; **М47**
90. „ЈЕДНОСТАВНИ КЊИЖЕВНИ ОБЛИЦИ“. Лексикографска одредница. У *Лексикон образовних термина*. Уредник Петар Пијановић. Београд: Учитељски факултет (Београд: Планета принт), 2014, стр. 285–286; **М47**
91. „МОДЕРНА УМЕТНОСТ“. Лексикографска одредница. У *Лексикон образовних термина*. Уредник Петар Пијановић. Београд: Учитељски факултет (Београд: Планета принт), 2014, стр. 433–434; **М47**
92. „МОДЕРНИЗАМ“. Лексикографска одредница. У *Лексикон образовних термина*. Уредник Петар Пијановић. Београд: Учитељски факултет (Београд: Планета принт), 2014, стр. 434; **М47**
93. „РОМАН“. Лексикографска одредница. У *Лексикон образовних термина*. Уредник Петар Пијановић. Београд: Учитељски факултет (Београд: Планета принт), 2014, стр. 688–689; **М47**
94. „САТИРА“. Лексикографска одредница. У *Лексикон образовних термина*. Уредник Петар Пијановић. Београд: Учитељски факултет (Београд: Планета принт), 2014, стр. 703–704; **М47**
95. „ТРОПИ“. Лексикографска одредница. У *Лексикон образовних термина*. Уредник Петар Пијановић. Београд: Учитељски факултет (Београд: Планета принт), 2014, стр. 823–824; **М47**
96. „ХУМОР“. Лексикографска одредница. У *Лексикон образовних термина*. Уредник Петар Пијановић. Београд: Учитељски факултет (Београд: Планета принт), 2014, стр. 881; **М47**

Слађана Јаћимовић је већ од студентских дана аутор који сарађује у нашим часописима и зборницима највишег националног и међународног ранга, што је дошло као последица вредности њених прилога. Објавила је до сада три монографије, приредила два критичка издања и написала око седамдесет есеја и критика. Њени радови, писани јасно и прегледно, са веома добром композицијом, показују и довољно студиозности и довољно дара за дубље промишљање специфично књижевне проблематике, односно оних одлика књижевног текста које га чине књижевним. Свесна да књижевност умногоме (ако не и сасвим) говори својим обликом, знатну пажњу посвећује тумачењу и разумевању формално–мотивских условљености књижевног текста.

У магистарском раду *Путописи српске авангарде*, а потом и допуњеном облику објављеном као књига у изузетној *Малој библиотеци* Српске књижевне задруге показала је изузетну способност за шире синтезе и обрадила разлоге појаве и уметничка својства путописа у српској књижевности двадесетих и тридесетих година XX века. У

шест поглавља студије: поглавља нормал и знаци навода „Континуитет путописа у српској књижевности“; „Путопис у складу са доминантном поетиком“; „Елементи манифеста у путописима српске авангарде“; „Авангарда и традиција (Окретање ка просторно и временски удаљеним културама, Ходочашће кроз велики заборав)“; „Жанровски полиморфизам / Опирање канонозацији у путописима српске авангарде“; „Од путописа ка другим жанровима“. У студији је дат жанровски и интерпретативни опис једног досад недовољно испитаног, а значајног сегмента српске књижевности, путописа који се формирао у време доста јаких авангардних превирања. Ово је до сада најпотпунија књига о било којем виду српског путописа објављена у нас. *Путописи српске авангарде* Слађане Јаћимовић јесу врло успешно обављено и ваљано изложено истраживање, далеко изнад уобичајених магистарских радова.

Комисија са задовољством констатује да је колегиница Јаћимовић у свим својим радовима остварује веома висок стручни ниво. Неки од тих радова, нпр. о *Зимском љетовању* Владана Деснице, Миљковићевом схватању поезије за децу, симболизацији пејзажа у поезији Ивана В. Лалића, драмским елементима у Христићевој лирици, итд, заиста иду у најбоље у нас.

Монографија *Путописна проза Милоша Црњанског* Слађане Јаћимовић има укупно 354 странице компјутерски сложеног текста, односно 346 штампаних страница. Поред стручне апаратуре коју подразумева израда научне монографије, студија садржи следеће делове: „Увод“ (7–22), „Путопис као књижевни поступак“ (23–144), „Путописи као модели културе“ (145–256), „Путопис као претеча романа“ (257–304), „Закључак“ (305–322), „Литература“ (323–336). У монографији колегиница Јаћимовић тумачи путописну прозу Милоша Црњанског у контексту српске авангарде и целокупног ауторовог опуса. Посебна пажња посвећује се примењеним авангардним техникама у путописима Црњанског, позицији путописца и поступцима дематеријализације простора. Други аспект студије бави се путописима као моделима културе, променама које развој науке и технике уноси у културне моделе, па и у саму књижевност (значај теорије релативитета у Црњанској прози, техника филмске монтаже као књижевни поступак), односом путопишчеве таче гледишта и друштвене стварности, итд. На нов начин су осветљени Црњански путописи *Код Хиперборејаца*, *Писма из Париза*, *Љубав у Тоскани* и *Књига о Немачкој*, као и улога путописних момената у пишевим фикционалним делима. Писана прецизно и јасно, са добрим теоријским и књижевноисторијским увидима, *Путописна проза Милоша Црњанског* јесте драгоцен допринос и искорак у, иначе богатој, литератури о Милошу Црњанском. Монографија има индекс имена (337–346). – Прерађена и опремљена стручном апаратуром, књига *Путописна проза Милоша Црњанског* (иако се непосредно не вреднује за нови избор) показује две ствари: прво, додатно потврђује ауторкине нове увиде у дело овог, већ добро истраженог писца; и друго, указује на квалитет самог истраживача, његову упорност да се никада у потпуности не задовољава оним што је претходно урадила.

У монографији *Певање на путу* С. Јаћимовић је показала да када се сагледа развојни лук српске поезије двадесетог века, готово сваки значајан песник лиризовао је путно

искуство и остварио одређен део опуса кроз песничко моделовање путовања, описивање другачијег, страног света, уз извођење разнородних асоцијативних и симболичких веза између виђеног и доживљеног, свог и туђег, просторних координата и мисаоних импликација. Указивањем на извесне а битне имаголошке аспекте српске поезије, уз описивање својеврсне еволутивне линије овог лирског тока, кандидат је остварио разноврсне и плодотворне могућности његовог тумачења. У уводном делу књиге указује се на извесне а битне имаголошке аспекте српске поезије, уз описивање својеврсне еволутивне линије овог лирског тока. Након *Увода* следи прва тематска целина коју чине десет текстова, односно тумачења овог аспекта српске поезије код десет значајних српских песника: Милоша Црњанског Станислава Винавера, Милана Дединца, Оскара Давича, Миодрага Павловића, Ивана В. Лалића, Стевана Раичковића, Љубомира Симовића, Милована Данојлића и Милосава Тешића. Иако су у питању разнородни песнички опуси, као и различити лирски поступци у обликовању странствовања у оквиру лирског текста, ови текстови су, сваки на свој начин, читани и тумачени као својеврсни лирски путописи српске књижевности.

Другу тематску целину чини пет текстова, односно тумачење песама код којих се на различите

начине тематизује и симболизује простор – било да је у питању завичајни пејзаж или да се ради о својеврсним пејзажима бића изразите симболичке носивости или да се обликује својеврсно метафорички прегнантно лирско путовање кроз простор, време и културу. У питању су анализе поезије Милана Ракића, Јована Дучића, Алека Вукадиновића, Рајка Петров Нога и Јована Христића. Рукопис се завршава Индексом имена.

Иако је састављена од засебних текстова, студија *Певање на путу – мотиви путовања у српској поезији 20. века* јесте целовита монографија прожета јединственом темом и ауторкиним приступом. Усредсређујући се на суптилна питања лиризовања путописног искуства, на уочавање једва приметних асоцијативних и симболичких веза између спољашњег погледа и унутарњег доживљаја, Слађана Јаћимовић омеђила је један до сада непримећен, а битан ток у савременој српској поезији. Било да је реч о певању егзистенцијалног доживљаја туђег простора или завичајних предела и културног памћења које кроз њих просијава, реч је о мотивима изразитих значењских могућности који су у поезији наших најзначајнијих песника дали ванредне резултате. Оно што даје додатну вредност овим есејима јесте ауторкин књижевни поступак и њен стил. За Слађану Јаћимовић песнички текст јесте основни водич у тумачењима, а стилска лепота и прецизност описа њихова најбитнија својства.

Приређивање критичког издања врхунац је научног бављења књижевношћу. У критичком издању се даје аутентичан текст књижевног дела, са свим неопходним напоменама и коментарима. Дело је научно скенирано и, истовремено, видљиво у коначном облику и свом развојном путу, и синхронијски и дијахронијски. Тежак је то и пипав посао који тражи многобројна знања: књижевнонаучна, лингвистичка, текстолошка, културолошка. При томе, мора се поетика и самога писца и епохе којој

припада сагледати изнутра, морају да се реконструишу и осветле њена затамњена места.

Зато су аутори критичких издања, као и сама критичка издања, код нас изузетно ретки, готово се могу се набројати на прсте две руке. Изузетним ауторима критичких издања – као што су проф. др Новица Петковић, проф. др Душан Иванић, Живорад Стојковић, проф. др Светозар Кољевић, др Нада Мирков, др Марта Фрајнд, Никола Бертолино, проф. др Зорица Несторовић – придружила се, на срећу наше науке о књижевности и Учитељског факултета, и колегиница др Слађана Јаћимовић књигом *Приповедна проза II*, у оквиру *Дела Милоша Црњанског* и *Иво Андрић: Лица*, у оквиру критичког издања *Сабраних дела Иво Андрића*. Приређивање критичких издања дела два најзначајнија писца савремене српске књижевности колико говори о квалитету истраживачког рада Слађане Јаћимовић, исто толико говори и о поверењу које српска књижевнонаучна јавност има у њен рад.

У *Приповедној прози II Милоша Црњанског*, Слађана Јаћимовић је по свим правилима критичког издања, приредила романе Милоша Црњанског *Кап шпанске крви* и *Сузни крокодил*, а овде су и први пут објављени и приређени Црњански преводи романа *Кап шпанске крви* на енглески језик. У „Варијантама“ и „Поговору“ детаљно је упућено на генезу ових романа, која сведочи о истрајном раду Црњанског на дотеривању својих текстова, на брижљивом уобличавању самосвојног ауторског рукописа. При приређивању ауторка је одлучила да сравњивање основног текста и текста верзија изврши по свим основама, односно да упуту на разлике и у садржинској и у формалној страни текста. Забележена су сва одступања у присуству/одсуству речи, реченица и интерпункцијских знакова, правописне, граматичке и лексичке разлике, начине прелома текста (пасуса, пре свега), а указано је и на штампарске грешке које су се јавиле у варијантном издању. На тај начин читалац има целовиту слику о првој варијанти текста, накнадним пишчевим изменама и бројним интервенцијама, као и правописним особеностима ранијег издања. Тако ће му бити доступно да у потпуности реконструише претходну верзију текста, укључујући и разлике у интерпункцији која је, када је Милош Црњански у питању, изузетно значајна. У „Поговору“ је детаљно и јасно указано на разлике између издања ових дела које, како каже, Јаћимовићева приређује у нади да ће то издање бити подстицај за ново читање и тумачење дела великог српског писца. Посебан допринос ове књиге је у објављивању два превода *Капи шпанске крви* на енглески језик, који је урадио сам Црњански, а пронађени су у његовој рукописној заоставштини (чува се у Народној библиотеци Србије). У питању су дактилограми који су допуњени и пишчевим накнадним исправкама и допунама направљеним руком, на које је приређивач прецизно упуту у бројним напоменама и ендотима. То су, колико знамо, једини Црњански целовити преводи сопственог романа. Чини се да самопревођење Црњански схвата као својеврсни лични изазов и бави се овим послом са упорношћу и страшћу, враћајући се и у више наврата дорађујући сопствени превод. И без озбиљнијег удубљивања у ове преводе, јасно је да аутор/преводац битно ревидира текст романа насталог више од деценије раније. То је, наравно, задатак за

дубље истраживање које ће се бавити истраживањем овог мало осветљеног аспекта стваралаштва једног од највећих писаца српске књижевности.

Критичко издање дела Ива Андрића важан је подухват српске науке о књижевности на који се чекало више од четири деценије. У издању Задужбине Иве Андрића, Слађана Јаћимовић је по свим правилима критичког издања, приредила последњу Андрићеву збирку приповедака *Лица* објављену 1960. године у издању загребачке Младости. Збирку чини двадесет једна приповетка: „Лица“, „Прича о соли“, „Разговор“, „Бајрон у Синтри“, „Лов на тетреба“, „Коса“, „Зими“, „Сан и јава Под грабићем“, „У завади са светом“, „Излет“, „Свечаност“, „Штрајк у ткаоници ћилима“, „На сунчаној страни“, „Сунце“, „На државном имању“, „Речи“, „Разарања“, „Ђорђе Ђорђевић“, „На стадиону“, „Игра“ и „Летовање на југу“. Како је и на крају збирке, у напомени уредништва наглашено, наведене приповетке до *Лица* нису ушле ни у једну збирку Андрићевих приповедака, уз изузетак две приповетке: „Косе“ и приповетке „Сан и јава Под грабићем“. Такође све приповетке, са изузетком једне, пре издања у *Лицима* претходно су објављене у периодици, по листовима и часописима, и то, готово по правилу, најчешће у празничним издањима. Једино је приповетка „Свечаност“ први пут објављена управо у *Лицима*. Када су крајем 1963. године објављена *Сабрана дела Иве Андрића* у њима ће писац поново објавити све приповетке из *Лица*, распоређујући их, заједно са приређивачима, у свих шест збирки приповедака. На основу резултата обимних истраживања која су обављена у Архиву Српске академије наука и уметности, Спомен Музеју Иве Андрића, Задужбини Иве Андрића, Архиву Матице српске, Народној библиотеци Србије, Историјском архиву града Београда... као и упоредном анализом свих штампаних издања сваке појединачне приповетке Иве Андрића из *Лица*, како она која су изашла за пишчева живота, тако и првог постхумног издања сабраних дела Иве Андрића из 1976. године, приређивач је одредио које ће издање сваке појединачне приповетке добити статус канонског или основног текста. У том смислу у посебним коментарима везаним за сваку појединачну приповетку наведени су разлози на којима се тај избор утемељује. Текстолошка и архивска истраживања су показала да је Иво Андрић припремајући издање онога што је он називао *целокупним делима* уносио извесне исправке штампарских и коректорских грешака, али и одређене супстанцијалне промене у текстове својих приповедака 1973. године. Те исправке и промене, Андрић је бележио на маргинама текстова својих приповедака у својим личним примерцима њихових издања у Сабраним делима из 1964. и 1965. године. Некада су белешке унете његовом руком а некада су унете руком његове сараднице Вере Стојић. На све ове особености, али и друге карактеристике којима се упућује на генезу ових приповедака, детаљно је указано у Варијантана и опсежним Напоменама приређивача. Посебну важност представља сравњивање штампаних издања приповедака са варијантама пишчевих рукописа (аутографа и дактилографа) који су сачувани у оквиру Историјске збирке Архива САНУ, у Личном фонду Иве Андрића.

У збирци *Лица* Андрић је приповедача изразито модерног сензибилитета који је у своме приповедању хватао једва приметна, а битна дешавања и промене у људским бићима после којих у њиховим животима није могло остати ништа исто. У њој је

објављено неколико приповедака, пре других, „Бајрон у Синтри“ и „Летовање на југу“, које иду у сам врх Андрићеве прозе. Књижевна критика у томе тренутку није била дорасла писцу: очекујући познатог Андрића, оног из приповедака „Пут Алије Ђерзелеза“ и „Мост на Жепи“ или из романа *На Дрини ћуприја*, она није разумела *Лица* и сматрала их је мање вредним остварењем. Приређујући критичко издање и доносећи низ напомена, објашњења и разјашњења (које вишеструко премашују обим самих приповедака), Слађана Јаћимовић је учинила да збирка *Лица*, при пут после њеног објављивања, добије научну и књижевнокритичку пажњу какву заслужује. Тиме је наша књижевност вратила мали, али изузетно битан дуг једном од наших највећих писаца.

Као сарадник на научном пројекту *Поетика српске поезије друге половине 20. века*, у оквиру два пројектна циклуса: *Поетика српске поезије друге половине 20. века* (148019) и *Смена поетичких парадигми у српској књижевности 20. века: национални и европски контекст* (178016), Слађана Јаћимовић је дала леп прилог тумачењима поезије савремених српских песника и њихових претходника Симе Пандуровића, Милана Ракића, Ивана В. Лалића, Борислава Радовића, Љубомира Симовића, Оскара Давича Милосава Тешића, Станислава Винавера, Милутина Бојића итд. У овим радовима је посебно усредсређена на питања имплицитне песничке поетике, односно на скуп тема, мотива, песничких средстава и песничког склопа који једно дело управо чине песничким. У оквиру пројекта, била је коуредник научног скупа *Поезија и поетика Милана Дединца*, одржаног 07. и 08. фебруара 2013. у Институту за књижевност из Београда, и коуредник истоименог зборника који је произашао из скупа.

Слађана Јаћимовић учествовала је на више научних и стручних скупова међународног и националног ранга: *Научни састанак слависта у Вукове дане, Дани жичког духовног преображења, Миљковићеве поетске свечаности, Српски авангардни путописи у периодици, Поетика српске књижевности за децу и младе, Поетика српске књижевности, IV Symposium Opoliensis – Granice w literaturze / Literatura I jej granice, Международная филологическая научная конференция, Филологический факультет Санкт–Петербург*. У зборницима објављеним у Русији и Пољској, она је дала значајан допринос тумачењу српске књижевности 20. века. Тако се у студијама „Нихилизам обескорењеног бића – између туђине и завичаја: позиција неприпадања у *Роману о Лондону* Милоша Црњанског“ и „Временске и космичке прилике у контексту ерозије идентитета – *Роман о Лондону* Милоша Црњанског“ додатно и прецизно тумачи један од најбољих романа прошлога века.

Слађана Јаћимовић се, још од студентских дана на Педагошкој академији, бави и тумачењем књижевности за децу. На Академији је дипломирала тумачењем поезије за децу Душана Радовића. Делове тога рада, који су донели нове увиде у Радовићеву поезију, објавила је у студентском листу *Оаза*, а читав текст „Књижевност и васпитање“, у којем је изнела више занимљивих и провокативних идеја о односу књижевности и педагогије, у часопису *Школски час*. Писала је, по први пут код нас, о погледима на поезију за децу Бранка Миљковића.

Редовни сарадник је на научном пројекту Учитељског факултета *Поетика књижевности за децу и младе*, у оквиру којег су објављена четири зборника: *Душан Радовић и развој српске модерне српске књижевности*, *Бунтовници и сањари – Књижевно дело Гроздане Олујић и Приповедач урбане меланхолије – Књижевно дело Моме Капора*. У првом од зборника, доц. др Јаћимовић поново се вратила Радовићу и у тексту „Елементи медијске културе у књижевности за децу Душана Радовића“ анализовала је медијску културу и као песничку тему и као песнички поступак, односно сагледавала је Душана Радовића као изузетно модерног песника. У другом зборнику, у тексту „Мотив суровости у романима Гроздане Олујић“, полазећи од природе омладинског романа, карактеристичног за светску и нашу књижевност педесетих година прошлога века, ауторка тумачи улогу спољашње грубости и унутарње осетљивости Олујићкиних ликова са становишта приповедачке стратегије. На извештај начин исту тему наставила је и у раду „Носталгија и стереотипи у романима Моме Капора“, испитују однос ироније, носталгије и општих места у најпознатијим Капоровим романима. У зборнику *Поезија као завичај: поетика Григора Витеза* кандидат, полазећи од поетике и особености Витезовог песништва, указује на хумор као значајан елемент његовог лирског израза.

Од 2015. године Слађана Јаћимовић је продекан за наставу на Учитељском факултету у Београду. На факултету који има два студијска програма, три нивоа студија и два одељења ван седишта, то је изузетно тежак и одговоран посао који истовремено захтева стручне и организационе способности и који колегиница Јаћимовић изузетно успешно врши.

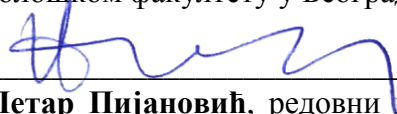

Радећи на Учитељском факултету у Београду постала је веома добар асистент, а затим и доцент, па ванредни професор, са смислом да најдубље вредности литературе приближи младим људима на модеран, и модерном сензибилитету, одговарајући начин. Оцене које добија у студентским анкетама за свој стручни и педагошки рад иду међу највише на Факултету. Доследна у захтевима за активним учешћем студената на вежбама, а коректна у односу са њима, она је представник генерације наших наставника која већ постала најважнији носилац рада на Учитељском факултету. Била је ментор на дипломским и мастер радовима на Учитељском факултету у Београду, члан комисије за магистарске тезе на Филолошком факултету у Београду, члан комисија за докторске дисертације на Учитељском факултету у Београду и Филозофском факултету у Новом Саду. Аутор и коаутор је више изборних предмета на Учитељском факултету у Београду.

ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

На основу изнетих података, и увида који из њих произилазе, Комисија има част и задовољство да Изборном већу и Декану Учитељског факултета у Београду једногласно предложи да **др Слађану Јаћимовић** предложи Универзитету у Београду – Већу научних области друштвено–хуманистичких наука за избор у звање *редовног професора* за ужу научну област *Књижевност* на Учитељском факултету у Београду.

У Београду,
19. фебруар 2017.

Чланови Комисије

-
1. др **Јован Делић**, редовни професор *Српске књижевности 20. века*, на Филолошком факултету у Београду
-
2. др **Петар Пијановић**, редовни професор *Књижевности за децу и младе* Универзитета у Београду
-
3. др **Александар Јовановић**, редовни професор *Увода у тумачење књижевности и Српске културе у европском контексту*, на Учитељском факултету у Београду